

Bondekonens refleksioner.

Radioen spiller og kaffeduften breder sig i stuen hos Anna. Udenfor, på den anden side af hegnet, går køerne og gumler.

En fremmed hund pisker pludselig hen over deres domæne. Køerne kigger nysgerrigt op, sætter så i lidt luntetrav mod den indtrængende og fremmede hund. Men så snart den er ude af syne igen, stopper drøvtyggerne op, kigger forundret i retning af hvor hunden forsvandt i en hulens fart, og så vender de igen mulerne mod det saftige græs.

Da fik køerne lige en lille sprinterlektion.

I radioen snakker de om at en forsker har fundet ud af at indendørs køer, som dagligt ville få mulighed for at komme på løbebånd, ville få trænet deres muskler meget bedre, og ville efterfølgende føde sunde kalve og også uden større komplikationer. Ja en god nyhed for moderne inde-køer. Det er da godt at løbebåndsproducenter kan se frem til en ny interessant kundekreds. Her åbner sig et stort marked som kun venter på at blive serviceret. Landbrugets følgeindustri kan se frem til et opsving. Gad nok vide om det er her forskeren er på lønningslisten. Oven i dette er eksporten af denne know-how heller ikke uden betydning.

Sådan kan dyreriget udsættes for løbebånd først til hunde, heste og køer, og markedet vil for alvor boome, når de engang så fikserede søer skal slå deres folder på løbebånd. Stalden omfunktioneres til fitnesscenter. Løbebåndsproducenterne kan se frem til en profitøgning. "Intet er så dårligt at det ikke er godt for noget", måske et vældigt rammende ordsprog.

Anna havde nok fået for mange kopper stærk kaffe mens hun hørte radio. Koffeinen fik nemlig tankerne til at snuble over hinanden i en politisk mere eller mindre korrekt strøm:

"Jo tak, og med sådanne fitnesscentre har vi så beriget verdens klima med en øget CO2 - kvote. Flæskesværen er nu engang hellig. Anna mente engang at have hørt om et regnestykke som gik ud på at der blev frigivet lige så meget drivhusgas ved produktion af et kilo kød som ved at køre omtrent 100 kilometer i bil. Ja ja og hvad så med produktionen af bilen, ja sådan kunne man blive ved. Produktionshensyn og miljøhensyn er ofte på kollisionskurs. Velfærdssystemet er jo i det hele taget et forkølet tusindben når det kommer dertil, trods det skal vi alligevel producere os ud af enhver krise. Vækst er trylleordet ifølge de kloge vismænd. Virker det? I al fald tror vi på de vise et langt stykke af vejen eller lader os tage ved næsen.

Produktion for enhver pris, profit frem for CO2-reduktion. Uha nu nærmer vi os dommedagsprofeti. Produktion og profit raser derudaf på bekostning af verdens klima. Produktionens øverste mål er alene en profitmaksimering. Processen vil uvægerligt glide ind i en overophedning med efterfølgende recession og samfundskrise. Selve produktionen er sådan set underordnet, ligesom arbejdskraften bare er et nødvendigt onde. Energibegrænsning er lig med produktionsbegrænsning, hvilket er lig med profitfald eller stagnation og øgning af arbejdsløsheden. Ja så fastfryser samfundsudviklingen.

Bondekonens refleksioner.

Bæredygtigheden har trange kår globalt set når magtens korrupte og korrumperede ledere har frie hænder, dollars i øjnene og skyklapper på. Bankverdenen med ny diktaturstatus fuldender det farverige stilleben. Da er uvildige finanstillitsmyndigheder ikke til meget nytte, hvis de da skulle eksistere. Hvem af de høje og magtfulde mænd/kvinder på alle samfundets niveauer kan sige sig fri for at være fedtet godt ind i pampervældet, nu som før. Historien er en lang genudsendelse.

Enhver generation skaber sig sine egne nye fodspor oven i de tidligere generationers. I den henseende har vi materielt og teknologisk set foretaget kvantespring hvis vi har huleboerne og os selv som fikspunkter. Men mentalt og moralsk har vi ikke bevæget os særlig langt, måske endda tværtimod. Vi synes selv vi er lidt mere civiliserede, moralske, etiske og demokratiske, men den eneste forskel mellem nu og før er nok, at det urmeneskelige eller instinktet bare er mere maskeret når det kommer til stykket. Jo nu om dage er banditter som regel i habitter.

I mange lande, for eks. Italien, Ægypten, Syrien, Libyen eller Thailand demonstrerer store dele af befolkningen mod uansvarlige politikere. Lige meget hjælper det, når man har ulve til at vogte får. Har sådanne mænd magt over tv-stationer, så har de magt over folket. Hæren, som jo burde være folkets beskytter, er som regel altid hjernevasket og agerer på magttoppens præmisser og nedkæmper på kommando oprør fra folket.

Statsledere rundt omkring i verden kunne overvejes interneret på løbebånd i al evighed. Magttoppen hos mange verdensomspændende koncerner kunne tilbydes lignende ovennævnte favorable fratrædelsesgoder i stedet for skattely og gyldne håndtryk. Ja man kunne blive ved. Politikere, militær, politi, dommerstand, læger, bankdirektører og mange andre, alle som får givet eller tiltusket sig magt snubler i agt. Huleboeren lurer lige under den solbrændte hud og de sorte habitter. Storsvindlere i flæng ser dagens lys, ikke kun i de kriminelle miljøer, men også i ejendomsinvesteringsselskaber. De største multinationale selskaber er måske de største skattesnydere (alle har domæner i de mest favorable skattelydestinationer). Småfolk tiltusker sig sort, gråt eller orange arbejde, og de frie medier holder alle underrettet om stort og småt, så det går jo godt. (I skrivende stund har Amagerbanken trukket stikket og vil sikkert ikke være den eneste. Grækenland er så godt som gået konkurs og Italien er lige i hælene).

En dansk trubadur har slået hovedet på sømmet i citatet: "kom Peter Plys og sæt dit kryds... nikke - nikke- nej."

De frie ude-kører på marken uden for vinduet kan sprinte, kan ligge og gumle, kan slå en prut og bøvs- endnu da, uden at være påvirket af CO2 regnskab og klimaforandringer lokalt og globalt, eller bindende FN-aftaler eller de værste politiske cirkusforestillinger.

Apropos cirkusforestilling, så havde Anna ikke andre ord for en anden problematik, nemlig krigshandlinger rundt om på kloden med det dyrebareste som indsats og så med flagdage i kølvandet. Det er nok nærmere kræfterne bag den magtfulde

Bondekonens refleksioner.

våbenindustri og korrupte embedsmænd, hærledere, despoter og fanatikere der holder flagdag, mens vi andre flager for et fredeligt og måske skrøbeligt demokrati.

Våbenindustrien lever i dag af at levere til alle krigens parter. Krig er grotesk. Burde vi almindelige mennesker ikke alle blive pacifister via oplysning og opdragelse til forhandling og fordragelighed frem for brug af våben.

TV, face-book og andre medier er trods alt verdensomspændende fænomener som har holdt deres mere eller mindre oplysende indtog i selv den mest afsides liggende flække, og paraboler er en udbredt forbrugsvare, så mangel på oplysning er ikke problemet længere, med mindre profeterne har et bedre budskab. Men vor europæiske fortid er jo ikke et hak bedre. Vore egne forfædre blev i lange århundreder holdt i jerngreb af den katolske kirke og pavedynastiet. Enevældige konger havde et greb om ytringsfriheden og foranstaltede utallige krige og plyndringstogter over det meste af Europa. Grever havde hånd og halsret over almuen som blev tyranniseret via stavnsbånd og slaveri indtil 1788 og visse steder endnu langt ind i 1800 tallet. Ja visse steder venter man stadig på et wake-up-call.

Vender man blikket mod våbenindustrien, våbenhandlerne og deres lobbyister, ser man alle tiders største våbenhandel ske lige her og nu. USA sælger (2010) krigsmateriel til Saudi Arabien for 47 milliarder Euro og forhandler samtidig et raketafværgesystem, som led i at stække de islamisk radikale lande i regionen. Fremstillingen af kampflyene (F-15, og Apache, BlackHawk, Little Bird) afstedkommer skabelsen af titusindvis af arbejdspladser, (ja på hvilken baggrund?). Derudover sælger USA krigsmateriel til Irak for ca. 10 milliarder Euro. Og så sender alle mulige lande unge friske soldater til heksekedlen.

Også banker involverer sig i våbenhandel. Det kunne være på sin plads at der var et offentlighedskrav mht. bankers involveringer, og så kunne kunderne jo selv vælge hvor de vil være kunder og hvad de ville støtte. I det hele taget mangler der gennemsigtighed i den finansielle sektor, derfor kan den jo også komme af sted med at bilde os ind at finanskrisen (2008) som et lyn kom dumpende ned fra en klar himmel. Nu har banker jo en reklame der hedder noget i retning af: "vi gør det vi er gode til". Ville det så ikke være på sin plads at bede dem om at servicere frem for at spekulere?

Til gengæld er der enorm overvågning af den lille mand på gaden, ham der må bære krisen på sine skuldre. Der er udbredt berøringsangst i forhold til at offentliggøre slynglernes magtmisbrug og rævekager såvel indenfor den politiske, den militære og den finansielle verden. Måske kunne træhesten få en slags renæssance i form af mediemæssig åbenhed?

Et springende punkt er mediernes rolle. Har medierne frie tøjler? Tager vi nu for eksempel TV, så er det så som så med folkeoplysning fra den kant, når ministre ytrer at de er yderst tilfredse med at der i TV s "prime time" sendes udsendelser som "vild med dans", "talentshow", "X-faktor" og lignende, og først sender debatudsendelser efter folks sengetid? Ja det er lige før man taber underkæben. Men selv om medier

Bondekonens refleksioner.

kan lulle folk i søvn, så udgør medierne trods alt en vigtig politisk faktor i såvel ethvert demokrati som også i enhver diktaturstat.

Nu kom Anna lige til at tænke på at hun havde hørt at ens pc. efterhånden sorterer det tilgængelige stof efter hvad man selv mest klikker ind på af sider, og gør efterfølgende lignende stof tilgængelig som første prioritet. Det lyder lidt foruroligende og kan virke temmelig ensporet. Medieverdenen er nok et tresidet sværd, og kan jo nærmest blive en pseudoverden.”

Sikke et surt opstød et uskyldigt radioindslag om løbebånd kan fremprovokere. Hit med næste kop dampende kaffe til at skylle de sure drops ned med. Anna sad lige og plejede sin venstre fod med en ispose, efter nærkontakt med et tons ko. Kreaturer, som det hele til at begynde med handlede om i radioen, var nu nogle store produktionsdyr, og til tider kunne man godt havne i en halvfarlig situation, når man arbejdede med dem i det daglige. Men radioen fik til trods for de sure opstød også fremprovokeret nogle minder hos Anna, nogle lidt mere jordnære af slagsen. Alt imens hun afventede isposens virkning, bladrede hun i familiens fotoalbum, og der var mildest talt mange billeder hvor kreaturer i alle afskygninger var med-optrædende modeller. Nogen gange kunne det være svær at afgøre hvem der lige var billedets midtpunkt eller for den sags skyld, hvem der poserede mest fotogent for fotografen. Fælles var at såvel personerne som også køerne altid så ud til at være glade, selv på et billede tilbage fra krisetiden i slutningen af 20'erne og begyndelsen af 30`. Er landmanden og produktionsdyrene det mon også i dag i dagens DK med eller uden løbebåndstræning?

Anna behøvede ingen løbebånd, hverken til sig selv eller sine produktionsdyr, arbejdet og den daglige runde i marken gav motion nok til alle parter, men måske ville et par sikkerhedssko være på sin plads.